

**L'ASSEMBLEA EXIGEIX ALS
PARTITS INDEPENDENTISTES
QUE ESCOLTIN EL CLAM DE LA
SOCIETAT MOBILITZADA, A
QUI VOLEN REPRESENTAR AL
CONGRESO EL 10-N.**

El passat 20 de març, l'Assemblea Nacional Catalana va fer públic un comunicat en relació a les Eleccions Espanyoles del 28-A, on es demanava a les candidatures independentistes que hi van concórrer que defensessin els següents punts:

- Avançar clarament en el desenllaç del dret d'autodeterminació.
- El mandat de l'1 d'Octubre, com a referèndum en què el poble català va votar a favor de la República catalana. Vam votar i vam guanyar.
- No donar suport a la governabilitat de l'Estat espanyol si no respecta el dret a l'autodeterminació de Catalunya.

També vam reclamar a les direccions dels partits o formacions que concorrien en la convocatòria electoral del passat 28-A un compromís ferm per culminar el procés iniciat, la qual cosa implicava la determinació de posar els seus representants a les Corts espanyoles al servei d'una estratègia col·lectiva per la independència.

El passat 11 d'abril, davant la convocatòria d'eleccions municipals, també vam fer un comunicat on l'Assemblea demanava als partits independentistes que no pactessin cap formació de govern amb els partits que van donar suport al 155, sinó que fessin pactes de govern entre ells.

Aquestes peticions encara són vigents però, dissortadament, mesos més tard comprovem que aquesta unitat d'acció a les Corts espanyoles no es va donar i que a nivell local totes les formacions van fer alguns pactes amb partits del bloc del 155.

D'aquell moment ençà, l'Estat ha mostrat quina és la resposta que dona als anhels de solució política al conflicte, en forma de 100 anys de condemna als membres del nostre Govern i als líders socials de les entitats, i amb més detencions i presons provisionals. S'ha accentuat el nivell de repressió i hem tornat a veure als nostres carrers la brutalitat policial que ja vam patir l'1 d'Octubre, amb agressions indiscriminades, tant del cos dels Mossos d'Esquadra com de la Policia Nacional Espanyola.

Per tant, el conflicte polític no només no s'ha resolt sinó que s'ha agreujat, i en aquest sentit, després de la colossal reacció de rebuig a la sentència i la desmesurada reacció de les forces de seguretat, cal que l'acció política dels partits independentistes a les Cortes passi de manera indispensable per configurar un front de bloqueig a la governabilitat de l'Estat, atenent a tres punts irrenunciables:

ATURAR LA REPRESSIÓ. Exigència de retirada de les forces de seguretat de l'Estat espanyol. Aturada de la violència policial, i recuperació de l'acció com a policia democràtica dels Mossos d'Esquadra.

LLIBERTAT. Prou presó i exili. Prou detencions arbitràries. EXIGIM l'alliberament immediat de totes les preses i els presos polítics, la fi de totes les causes contra l'independentisme i el lliure retorn de totes les exiliades i els exiliats polítics.

AUTODETERMINACIÓ. El referèndum de l'1 d'Octubre va ser vinculant, cal avançar clarament en la culminació del procés d'autodeterminació, fins assolir la independència, sense deslegitimar el referèndum de l'1-O.

Pel que fa als pactes locals, l'actuació del govern del PSOE en els darrers mesos, fa encara més incomprensible el manteniment d'alguns acords a nivell municipal, comarcal i a la diputació de Barcelona amb un partit del bloc del 155. Exigim als partits que els mantenen el trencament d'aquests acords.

Aquests punts han de ser també els objectius polítics de les mobilitzacions. Com a entitat, hem de situar el nostre esforç en la resposta com a país a l'agressió de l'Estat, acompanyant la mobilització i la reacció de la ciutadania de manera persistent i duradora, i reclamant al Parlament la culminació del procés d'autodeterminació.

El nostre sistema de partits ha viscut "de i per" la minsa autonomia, sense cap sentit d'estat ni la necessitat de trobar acords per sobre de diferències quan el país està en perill. I és més que comprensible el desconcert que viu la ciutadania. Però nosaltres hem de transcendir per sobre del seu curt abast, i la persistent controvèrsia focalitzada en la lluita per a l'hegemonia autonomista.

Hem de centrar-nos en encarar el que ja és una reacció de tot el país per la independència, enfront de les sentències que ens situen davant de quina és la resposta de l'Estat a la nostra demanda democràtica; i posant en valor la incorporació de les generacions més joves que veuen, en aquesta lluita per la independència, la clau per resoldre tots els seus neguits de futur, i no accepten un futur dins d'un estat autoritari i demofòbic.

Com a Assemblea entenem el moment històric que vivim, i liderem la resposta de la ciutadania a un nou embat del estat i en reclamar al Parlament de Catalunya el compliment del referèndum guanyat l'1-0. En la mesura que siguem capaços d'aconseguir acompanyar la mobilització i la reacció de la ciutadania, de manera persistent i duradora, l'acció política dels partits vindrà marcada per la necessària adaptació a aquesta voluntat clara del país.

I la unitat d'acció en el front exterior que significa el Congreso, per fer molt difícil la governabilitat i debilitar un dels seus pilars, serà quelcom que no tindrà cap mena de discussió. Una derivada més de la voluntat expressada per la societat mobilitzada.

Hem d'enfortir-nos i situar el nostre esforç essencialment en la resposta com a país a l'agressió de l'estat, i reeixint en aquesta, tots els altres aspectes s'alinearàn de manera adequada. És la societat, amb nosaltres al capdavant, la que ha d'agafar la responsabilitat de defensa del país, i els partits com a eines de representació de la mateixa, adequaran la seva acció política o esdevindran irrellevants.